

zantquam non recognite, ac neque in quinta parte adzquant...

Prout nec dolus ex omiffione hujusmodi excludi valet ex...

Et idem relevante est quarta omiffio pecuniarum. Con...

Fruftra heredes recurrunt ad exceptionem, quod illa non...

Nec demum obstat, quod heredes in inventario omif...

verò tenentibus, Imperatorem verbis admodum claris pu...

Hujusmodi tamen communis opinio procedere potest in...

Fruftraque obstat, quod heredes in inventario omif...

Et ita utraque, &c.

MANTISSA DECISIONUM SACRÆ ROTÆ ROMANÆ,

ad Librum Decimum THEATRI VERITATIS & JUSTITIÆ, CARDINALIS DE LUCA, Qui est DE FIDEICOMMISSIS, PRIMOGENITURIS, &c

ARGUMENTA DECISIONUM.

DECISIO I. Bononien. Succesforis. Etiam mafculi ex foemina comprehenduntur sub vo...

DECISIO II. Bononia. fideicommissi de Ghisleris. Confitemantur fuperius decifa.

DECISIO III. Bononia. fideicommissi de Ghisleris. Sub appellatione filiorum, & defcendentium, formina, &...

DECISIO IV. Bononia. fideicommissi de Ghisleris. Pro argumento est recurrendum ad decifionem quæ istam...

DECISIO V. Bononia. fideicommissi de Ghisleris. Confirmandas esse decifitur binas fuperius adnotatas decifiones, & approbantur omnia fundamenta, quæ in illis...

DECISIO VI. Ferraria. Bonorum. Foemina in fideicommissis agnatis venire non possunt, nec etiam in defcendum mafculorum, sed bona libera...

DECISIO VII. Ferraria. Bonorum. Superius decifa confirmantur, multaque adduntur circa fideicommissi extensionem, & fufpenfionem fuffeccionis in...

DECISIO VIII. Ferraria. Bonorum. Huius decifionis argumentum habetur fupra in decifione 6. Decif. ad Theatr. de Luca Vol. II.

DECISIO IX. Ferraria. Bonorum. Quæ in fuperius notatis decifionibus enucleata fuere, approbantur.

DECISIO X. Romana seu Florentina fideicommissi. Appellatione proximiorum veniunt foemina, nili tamen testator vel agnationem rigorofam contemplerit, vel...

DECISIO XI. Ariminen. Fideicommissi. Foeminarum inelufionem in fubftitutione proximiorum de domo hæc decifio excludit ob appofitam qualitatem mafculinitatis in præcedentibus fubftitutionibus, ob vocationem proximiorum de domo testatoris, ac propter...

DECISIO XII. Ariminen. Fideicommissi. Argumentum habetur in decifione, quæ fuperius adnotata videtur.

DECISIO XIII. Ariminen. Fideicommissi. Ex eifdem cum quibus in aliis duabus decifionibus foemina in vocatione proximiorum fuerunt exclufa, in hæc quoque repelluntur, & quomodo faciendâ fideicommissi perfonæ ad obtinendum fideicommissum ordinatum pro proximioribus de domo, præfens decifio edocet.

DECISIO XIV. Ariminen. Fideicommissi. Approbantur quæ in alia decifione decifa dignofcuntur.

DECISIO XV. Ariminen. Fideicommissi. Est decifio aliarum confirmatoria.

DECISIO XVI. Urbetana fideicommissi. Nepotes veniunt appellatione filiorum, fi testator exoptaverit familiæ confervationem, licet verba non adfint que perperitatem indicent, cum perpetuas habeatur ex ipfo defiderio confervationis familiæ, per quod perpetuum & abfolutum fideicommissum promanet. Facultas difponendi concessa filiis exdititur etiam ad nepotes, maxime si non fuerit ex titulo gratuito, sed onerofa, vel ampliffimis verbis extiterit concepta.

DECISIO XVII. Urbetana Confusum. Vocatio nepotum defumitur ex vocatione filiorum, ex quo contemplata fuit agnatio, prohibita alienatio, perpetuitas pluries expreffa, verita Trebellianicæ detractio, ac vocati nepotes in aliæ familiæ vocatione.

DECISIO XVIII. Urbetana Confusum. Nil ultra exponitur, quàm id quod in alia decifione fuperius extensa dignofcitur.

DECISIO XIX. Romana seu Ravenna fideicommissorum de Vicentinis. Nepotes sub nomine filiorum vocatos fuiffe ftatuitur ob prohibi-

prohibitam alienationem, fœminarum exclusionem Trebellianicam & legitimam detractionem, qualitatibus masculinitatis appositionem, ac ex quo apparuit testatorem per synonymis habuisse verbum, filios, & verbum, descendentes, & consule de declaratis eius familie.

DECISIO XX. Romana, seu Reatina fideicommissi de Viterbino. Firmatur id quod constat fuisse in alia antecedenti decisione descriptum.

DECISIO XXI. Romana, seu Reatina fideicommissi de Viterbino.

Receditur a superius firmatis, & magisterialiter edocetur quo casu conjectura quæ in duabus præcedentibus decisionibus dignoscatur relata, valeat nepotum aliorumve descendendum inducere vocationem.

DECISIO XXII. Romana, seu Reatina fideicommissi de Viterbino.

Confirmatur præcedens decisio.

DECISIO XXIII. Suvrina fideicommissi.

Quoties filii in conditione positi essent dispositivè vocati prius succedere deberent masculi, & postea fœminæ, si ad sit statutum fœminarum exclusionem, licet testator posterius in conditione tam masculos quam fœminas cum copula &

DECISIO XXIV. Romana fideicommissi.

Filii in conditione positi, si haberentur, ac si essent dispositivè vocati, non exinde tamen evenit, quod censentur quoque gravati, nisi contraria testatoris desumeretur voluntas, quæ in decisione arguitur ex subsequenti substitutione facta post omnium deficientiam. Fideicommissum quod dependet a conditione, si sine filiis, per filiorum existentiam non expirat, quoties conditio scripta fuerit cum verbo de deficientibus, vel constat testatorem præ oculis perpetuare habuisse.

DECISIO XXV. Romana fideicommissi.

Exponitur ea quæ recentur in superius apposta decisione.

DECISIO XXVI. Romana fideicommissi.

Approbantur quæ supra dignoscuntur extensa.

DECISIO XXVII. Romana fideicommissi.

Ultra in aliis firmata habetur, quod substitutio intermedia non caducatur per expirationem primæ, si intermedia ab illa non dependeat, & diversa in se contineat.

DECISIO XXVIII. Romana fideicommissi.

Est decisio approbatoria omnium aliarum quæ in hac causa editæ & supra adnotatæ fuerunt.

DECISIO XXIX. Sabinae Prædis.

An, & quando alienatio aliquo casu concessa, vel ad certum tempus a testatore prohibita, eo lapsa permittitur, seu per accurata explanatione text. in l. Imperator 8. ff. de postulan. & pro conciliandis iuris peritorum sententis, identitatis defectus, vel detractionum exceptio quando ab immisione agentem repellant.

DECISIO XXX. Romana fideicommissi.

Prohibitio testatoris, ne bona fideicommissi intra certum tempus alienentur, an importet facultatem disponendi post tempus, quod valde sit controversum, affirmatur, quodque pro certo illam fideicommissi subversionem non possit causare, quoties subsequatur clarum, & literale fideicommissum, præsertim mediante substitutione compendiosa quæ omnes tempus complectitur, & facultas alienandi sit dubia, upote referibilis ad administrationem bonorum fideicommissariorum.

DECISIO XXXI. Romana fideicommissi.

Argumento non indiget, cum sit decisio, quæ præcedentem confirmet.

DECISIO XXXII. Romana fideicommissi.

Pro argumento est recurrenda decisio 30. ab ista confirmata.

DECISIO XXXIII. Romana fideicommissi de Ruspolis.

Deciditur quidquid in tribus decisionibus, quæ istam præcedunt, descriptum apparet.

DECISIO XXXIV. Romana fideicommissi de Ruspolis.

Facultas alienandi eo tantum casu potest fideicommissi importare subversionem, vel quoties illa expressè & directè concepta sit per orationem affirmativam, vel desumptam a contrario sensu per prohibitionem factam intra certum tempus per duplices negativas, quæ non habentur ex verbis, non possi disponere suo al. tempo de ventingue anni, nec operatur, quoties subsequatur fideicommissum clarum & apertum.

DECISIO XXXV. Romana fideicommissi de Ruspolis.

Ea quæ in aliis præcedentibus decisionibus continentur, hic quoque in earum confirmationem habentur, & superadditur, quod habens facultatem alienandi potest disponere usque ad adorantem, sed si subsequatur fideicommissum univèrsale in tota hereditate, de nihilo disponere valet.

DECISIO XXXVI. Romana fideicommissi de Ruspolis.

Hæc decisio approbat, quæ descripta fuerunt in alia supra relata decisione.

DECISIO XXXVII. Afulana fideicommissi.

Substitutio concepta cum conditione, si sine filiis decesserit, per filiorum existentiam expirat, nisi tamen contraria concurrat conjectura, quæ oppositum suadent. Plures in proposito enumerantur, & ulterius notatur quod quatenus agatur de fideicommissio ordinario ab ascendente, sola agnationis contemplatio sufficiat, vel digressus ad plures gradus substitutionem cum aliqua etiam legita conjectura, quodque transactio bona fide in actum favore proprio eorum iure venientes.

DECISIO XXXVIII. Afulana fideicommissi.

Decisionem superius relata Rota in hac quæ subsequitur confirmat.

DECISIO XXXIX. Avenionensis, seu Vasconensis, primogenitura.

Agitur de eadem materia, super scilicet fideicommissi perpetuitate ex conjecturis elicitæ, quæ recessum prohibere solet à famigerato consilio Oldradi.

DECISIO XL. Avenionensis, seu Vasconensis, fideicommissi.

Approbantur superius descripta, traditur modus probandi qualitatem primogenitalis, & fructus in fideicommissi particulari decideri debent non à die motæ litis, sed à die quo fideicommissum fuit purificatum.

DECISIO XLI. Avenionensis, seu Vasconensis, primogenitura.

Affirmatur fideicommissi existentiam descriptam in superius duabus editis decisionibus, & limitatur regula in præcedenti tradita, quod nempe fructus, licet in fideicommissi particulari à die illius purificationis debeantur, nihilominus quoties illud tantummodo ex conjecturis desumatur, à die motæ litis tantum sint restituendi.

DECISIO XLII. Avenionensis, seu Vasconensis, primogenitura.

Quoties fideicommissum particulare aliquo modo sit dubium, fructus debent decideri à die motæ litis, & ista incepta dicitur ab ipso momento, quo possessor expedit monitorium super iactationibus, licet diu actor steterit ad probandum eius ius.

DECISIO XLIII. Avenionensis, seu Vasconensis, primogenitura.

A die motæ litis fructus etiam fideicommissi particularis sunt restituendi, si fideicommissum sit dubium; sed exigitur, quod vocatio sit omnimò tacita, & interpretativè tantum eliciatur, ut fieri non debeat illorum restitutio à die purificationis fideicommissi.

DECISIO XLIV. Avenionensis, seu Vasconensis, primogenitura.

Deciduntur ea quæ descripta laquent in præcedentibus decisionibus ab ista confirmatis.

DECISIO XLV. Romana fideicommissi de Cribellis.

Substitutio facta in defectum filiorum, nedum completitur casum non existentiam filiorum, verum etiam casum existentiam, & postea deficientiam. Testator si in defectum masculorum fœminas vocaverit, intelligitur vocare voluisse fœminas ultimos masculi, non autem fœminas quæ descendunt à filiis feminis aliorum masculorum, nec etiam in subsidium; nisi tamen constaret de testatoris voluntate eas admittendi.

DECISIO XLVI. Senogallienensis, seu Auximana fideicommissi.

Substitutio facta in casu quo hæres nollet acceptare hereditatem, dicitur vulgatus; sed ex verbis futuri temporis tractum importantis, ex adjecta qualitate masculinitatis, ex mentione facta de linea, & ex voto conservandi agnationem, per modum artificialis esse fideicommissariam firmatur, pro qua inducenda notatur ipsum votum etiam sufficere.

DECISIO XLVII. Romana immisionis.

Collectivo nomine vocati dicuntur substituti per vulgarem, nisi tamen verba tractum futuri temporis importata con-

currant, vel coniecturæ contractum suæ tenentis appareant; quæ autem insufficientes soleant reputari in decisione enucleatur.

DECISIO XLVIII. Romana fideicommissi de Avila.

Onus assumendi cognomen & arma familie testatoris, descendentes hæredis scripti iniunctum, de per se importat perpetuum, & absolutum fideicommissum, præsertim si aliqua etiam levis coniectura concurrat, & ad fideicommissi inductionem plures præfens decisio enumerat.

DECISIO XLIX. Romana fideicommissi de Avila.

Non indiget argumento, cum sit decisio præcedentis confirmatoria.

DECISIO L. Romana fideicommissi de Avila.

Enumerantur eadem fundamenta, quæ recentita fuerunt in duabus præcedentibus decisionibus.

DECISIO LI. Romana fideicommissi de Avila.

Recipiuntur sententia, quod ex onere iniuncto defendendi cognomen, & arma testatoris, desumatur fideicommissum illorum favore ordinatum.

DECISIO LII. Romana fideicommissi de Avila.

Ea quæ in præcedentibus decisionibus firmata extiterunt hic quoque approbantur, pro inductione fideicommissi ex onere desumendi arma, & cognomen testatoris.

DECISIO LIII. Romana seu Januensis, Bonorum.

Resolutionem pluralitatis in singularitatem impeditur valeat ratio prædilectionis, exigitur, quod agatur de descendentes à testatore, non de transversalibus, quia tunc ratio prædicta non solet attendi. In concursu iuris accrescendi cum expressa substitutione illa prævalere substitutio subsequens censeri debet ab eisdem modis, & conditionibus primæ qualitatibus, præcipuè si reperitur copula, & ac si esset separata, in suo sensu perfecta, ac à proprio & diverso casu regulata, qualificata non remaneret, etiam si adesse copula, & que tunc statet inceptive, designando ordinem substitutionum.

DECISIO LIV. Romana seu Januensis, Bonorum.

Decisa superioris decisione emolganatur.

DECISIO LV. Romana seu Januensis, Bonorum super portionem Joannis Baptistæ.

Nihil ultra habetur, quam regula quæ in aliis superius duabus decisionibus dignoscuntur adnotatæ.

DECISIO LVI. Romana immisionis.

Testatorem qui inter primos hæredes reciprocum scripsit bonorum conservationem in eius, & hæredum familia iniunctum linearem reciprocum, in casu obitus scripti tam non voluisse, deciditur in casu obitus, ex quo plures substituit, & à principio pro quolibet Columnæ loco assignat portionem, ac ipse testator transversalis erat.

DECISIO LVII. Lucana fideicommissi.

Recipiuntur generalis regula pro exclusionem reciprocæ lineæ, licet testator conservationem & augmentum familie ex optaverit, ob non existentiam verborum quæ perpetuitatem reflexivè probant.

DECISIO LVIII. Fanensis, fideicommissi.

Quoties defunctus alienationem prohibuit sub præfata consideratione, & voto quod bona manerent indivisa, voluisse censetur reciprocum linearem, licet reciprocum scripsit quoad primos, & illam quoad alios emisit.

DECISIO LIX. Fanensis, fideicommissi.

Superius descripta approbantur.

DECISIO LX. Bononiensis, fideicommissi super immisionem.

Linearem reciprocum, quæ ex coniecturis solet probari scriptam fuisse deciditur ob existentiam plurium coniecturarum, ac etiam requisitorum, quæ per legem condeantur, quorum litteralem existentiam, licet non existere constet, adhuc ex æquipollentibus verbis desumpta sufficere affirmatur.

DECISIO LXI. Bononiensis, fideicommissi.

Sub nomine filiorum non veniunt nepotes, licet non agatur de reddendo gravatum immuniem ab onere restitutionis, sed ad effectum inducendi purificationem substitutionis favore alterius lineæ vocatæ, contra ea quæ scripti Card. de Luc. de fideic. dist. 71. in hac causa edito.

DECISIO LXII. Tuderina fideicommissi.

Filiorum nomine nequaquam veniunt nepotes, sive agatur de dispositione ascendentis, sive de alia transversalis, & si aliquando venient, admittuntur solum ad exclusionem substituti in favorem hæredis instituti, ne iste dicatur decedere sine filiis, vel ad effectum succedendi per

vulgarem, numquam tamen ad effectum succedendi per fideicommissariam, atque inducendi in filiis onus, & gravamen restitutionis, licet contenta fuerit agnatio, & semel post verbum huius, fuerit addita & descendentes.

DECISIO LXIII. Florentina fideicommissi de Pittis.

DECISIO LXIV. Vercellenensis, immisionis.

Sola fuisse dubietas, ut nepotes filiorum appellatione venire non possent, & ad illos excludendos in concursu coniecturarum prævalere debent semper illæ, quæ pro exclusionem assistunt. Sub nomine filiorum nepotes non veniunt, licet vocari fuerint filii nascituri, & cum qualitate masculinitatis sit dictio, quæ tractum temporis importet, deficere pervideatur.

DECISIO LXV. Romana fideicommissi.

Testator qui descendens fecit fideicommissum, cum verbis perpetuitatem importantibus, quod voluerit filiorum nomine vocare nepotes, licet aliter loquutus fuerit de filiis, & aliter de nepotibus, ac nomen patris & matris adjecerit, in binis, quæ subsequuntur, decisionibus apprimè deditur.

DECISIO LXVI. Romana fideicommissi.

Argumentum habetur supra in decisione, quæ per istam confirmatur.

DECISIO LXVII. Afulana fideicommissi, & donationis.

Testator vocando hæredes et successores, non tantum primi, sed omnes in infinitum comprehenduntur, & nedum hæredes sanguinis, sed quoque bonorum admittuntur, & licet soleat limitari in dispositione facta ab ascendente, attamen ubi agatur de substitutione vulgari, vel quando hæredes sanguinis amplius non existunt regula prædicta locum etiam obtinet, ut dispositione ascendentis, in ampliationem dist. 144. & dist. 145. Card. de Luca de fideicommissis.

DECISIO LXVIII. Afulana fideicommissi, & donationis.

Non est opus adnotare argumentum, cum illud sit in alia decisione per istam confirmata.

DECISIO LXIX. Maceratenensis, fideicommissi.

Hæredum nomen nedum institutos, sed etiam descendentes comprehendit, si instituti satis expressi fuerint cum verbo, filii, & si filii per compendiosum extiterint vocati, nomen hæredum non tantum primos, sed ulteriores quoque invitat descendentes.

DECISIO LXX. Maceratenensis, fideicommissi.

Confirmatur præcedens decisio.

DECISIO LXXI. Maceratenensis, fideicommissi.

Est decisio alterius confirmatoria, & in ea superaddit quid exigatur ad inducendam transiensionem favore illorum qui aliquo modo venire possunt ex iudicio testatoris.

DECISIO LXXII. Maceratenensis, fideicommissi.

Approbantur superius descripta, & plura traduntur circa vulgarem anomalam & lus non deereferendi.

DECISIO LXXIII. Maceratenensis, fideicommissi.

Enucleata in decisionibus in hac causa editis, & supra extensis laudantur.

DECISIO LXXIV. Firmiana immisionis.

An & quando sub nomine hæredum veniant hæredes hæredis, licet reperiantur dictiones personales, & relative ad hæredes nominatos.

DECISIO LXXV. Bononiensis, fideicommissi.

Adhuc ut remissio fideicommissi, quæ ex transactione elicitur, urgere valeat, exigitur, quod partes fideicommissentis dispositionem dignoverunt, non requiritur tamen materialis oculus inspectio, sed sufficit inspectio, & cognitio per oculos mentis. Licet ad effectum remissionis fideicommissi valere dubium sit, an scientia que desumitur ex generali testamenti expositione, sufficiens sit, adhuc quoties concurrant coniecturæ, ut esset descriptio legatorum, & adhibito iuris peritorum validæ reputatur. Transactio iurata cum renuntiatione dispositioni text. de his, ff. de transact. substituit etiam non probata scientia fideicommissi, super quo transigitur.

DECISIO LXXVI. Bononiensis, fideicommissi.

Receditur a superius firmatis, ex quo, ut transactio ex qua arguitur fideicommissi renuntio, valida sit & individualis exoptatur notitia, quæ non probatur ex generali mentione testamenti, minime ex descriptione legatorum, si fideicommissum in separata oratione appareat exten-

extensum præcipue si transgens minor esset, & transactio levis reputaretur, quoties esset dicendum fideicommissum fuisse renuntiatum.

DECISIO LXXVII. Ariminens. Fideicommissi Bandi, & Enez de Bandis.

Remissio fideicommissi futuri non cadit in simplici renuntiatione iurum, cum intelligitur de iuribus ex causa de presenti, etiam renuntiationem esse iuri de futuro, cum adhuc renuntiatione interpretaretur de iure de futuro, ex causa tamen de presenti; multaque alia habentur ad casum pertinentia exclusionis renuntiationis fideicommissi.

DECISIO LXXVIII. Ariminens. fideicommissi Bandi, & Enez de Bandis.

Nulla exigitur argumenti extensio, cum reperitur in alia decisione ab ista confirmata.

DECISIO LXXIX. Reginens. Fideicommissi.

Pertractatur de iis, que superius aguntur, an scilicet in generali renuntiatione comprehendatur quoque fideicommissum.

DECISIO LXXX. Fanens. immisionis.

Ue contra tertium dari valeat immissio, nedum possessio defuncti est probanda, sed quoque iustificandum dominium; aliaque traduntur circa validitatem testamenti cæci, & importanciam verborum transactionis.

DECISIO LXXXI. Camerinen. successions.

Donatio per virum uxori facta, & que de iure revocata non censetur, nisi revocatio expressis verbis fiat, si sit ex causa mortis an veniat sub generali fideicommissio subsequenter in testamento condito.

DECISIO LXXXII. Camerinen. successions.

Supra habetur argumentum huius confirmatorie decisionis.

DECISIO LXXXIII. Camerinen. Fideicommissi.

Agitur de eodem articulo in precedentibus decisionibus agitato.

DECISIO LXXXIV. Bononien. Fideicommissi de Manzolis.

Spurios a naturalibus distingui, & in iure tam esse odiosos, itaut in fideicommissis, in quibus simpliciter vocati fuerunt proximiores de domo, spurios non esse admittendos, licet adesse consuetudo admittendi ad successiones naturales, magis trahit affirmatur.

DECISIO LXXXV. Romana Hæreditatis de Ruspalis.

Verba deprecatoria, & commendatitia, & similia inducunt fideicommissum quando testator ea protulit animo disponendi. Obligatus restituere uni ex pluribus, non potest eligere quem maluerit, quando fuit a testatore prescriptus certus ordo. Privatio hæreditatis quando dicatur imposita per modum poenæ, & non per modum conditionis, taliter quod ad effectum privationis præcedere debeat sententia iudicis. Præceptum de non molestando non comprehendit molestias iustas, & tendentes in executionem voluntatis testatoris, & alia de hac materia.

DECISIO LXXXVI. Romana Hæreditatis de Ruspalis super attentatis.

Attentatorum purgatio demandatur, quando non constat de

claro bono iure attentatis. Ad incurrendam caducitatem præstatis molestias requiruntur molestiæ dolose, maxime quando caducitas est inflata per modum poenæ; & si hæres post causam molestiarum continuat in præstatione alimentorum subfinitur, ex hoc desumitur, quod vel caducitas non fuit incurta, vel quod fuit remissa.

DECISIO LXXXVII. Romana Primogenitura de Salviatis.

Primogenitura venit sub fideicommissio, seu primogenitura relicta seniori domo. Quando, & ex quibus sub vocatione familiae veniat solum effectiva, & non contentiva, maxime ad exclusionem arrogatorum. Fideicommissum ad hoc ut factum dicatur ad relationem alterius antiquioris, debet de tali relatione concludenter constare, & maxime si plura aderant antiqua fideicommissa, ita ut discerni nequeat, ad quodnam relatio habita fuerit: ex quibus relatio excludatur, & illa supposita, an cæsetur facta similitudinariæ, vel secundum commodam veritatem.

DECISIO LXXXVIII. Romana Canonum de Salviatis.

Legatum factum sub conditione, vel cum onere, si eadem persona iterum relinquatur pure, conditio, & onus censetur ademptum, id, quod maxime procedit, quando secundum relictum est factum in diverso testamento, quidquid dicendum foret, si in eodem testamento, vel in codicillis fieret confirmatio primi testamenti, licet repetat omnia in eo disposita, & contenta: tamen id non procedit quoad ea, que fuerunt ad confirmationem exceptuata, & de quibus fuit de novo, atque particulariter dispositum, maxime si hæc secunda dispositio non se comparatur cum prima.

DECISIO LXXXIX. Romana Primogenitura de Salviatis super Jocalibus, & Tabulis pictis.

Dispositio non dicitur relativa ad aliam, quando de ista nulla fuit habita mentio, & quando fuit datus novus modus succedendi, nec potest censeri, quod si voluerit sua bona alicui primogenitura antiquæ incorporare, quando bona sunt relicta suo hæredi, maxime si in familia aderant plures primogenituræ, ita ut ignoretur cui nam sit faciendæ incorporatio. Dilatio quando nam deneganda veniat. Privata Archivia, & particulares scripturas quis offendere non teneatur, nec pati, ut ab aliis perquirantur.

DECISIO XC. Romana Canonum de Salviatis.

Fideicommissum, seu onus ad eum primo legato, seu relicto, censetur ademptum, si eadem res iterum simpliciter relinquatur, maxime quando agitur de diverso testamento, & procedit etiam, si res, que erat uni legata, postea simpliciter relinquatur duobus, & præcipue quando secundum relictum sit sub commemoratione primi. Secundum testamentum primo confirmatorium, licet efficiat, ut disposita in primo subsint, vel iure codicillorum, vel iure fideicommissi, tamen non procedit in iis que fuerunt a generali confirmatione exceptuata, & in quibus fuit noviter, & diversimodè dispositum.

INDEX DECISIONUM.

A
Riminen. fideicommissi, 19. Junii 1690. Molines, Deciso XI.
Eadem 1. Decembris 1690. eodem, Dec. XII.
Eadem 3. Martii 1692. Hervault, Dec. XIII.
Eadem 5. Decembris 1692. eodem, Dec. XIV.
Eadem 1. Martii 1694. Piz, Dec. XV.
Ariminen. fideicommissi Bandi, & Enez de Bandis, 26. Junii 1697. Molines, Dec. LXXVII.
Eadem 5. Martii eodem, Dec. LXXVIII.
Afulana fideicommissi, 29. Maii 1693. Caprara, Decis. XXXVII.
Eadem 27. Junii 1694. eodem, Dec. XXXVIII.
Afulana fideicommissi, & donationis, 21. Junii 1686. Rondino, Dec. LXVII.
Eadem 6. Junii 1687. eodem, Dec. LXVIII.
Avenionensis, seu Vafonem. primogenitura 4. Decembris 1693. Caprara, Dec. XXXIX.
Eadem 10. Martii 1694. eodem, Dec. XL.
Eadem 28. Januarii 1695. Muto, Dec. XLI.
Eadem 21. Aprilis 1695. eodem, Dec. XLII.
Eadem 16. Martii 1695. eodem, Dec. XLIII.

Eadem 16. Januarii 1696. Caprara, Dec. XLIV.
Bononien. fideicommissi de Glusieris, 22. Junii 1686. Benincasa, Dec. II.
Eadem 12. Martii 1693. eodem Dec. III.
Eadem 19. Junii 1693. eodem, Dec. IV.
Eadem 17. Junii 1697. Molines, Dec. V.
Bononien. fideicommissi super immisione ti. Martii 1697. Ufino, Dec. LX.
Bononien. fideicommissi, 22. Maii 1666. Verosio, Deciso LXI.
Bononien. fideicommissi, 1. Junii 1696. Molines, Decis. LXXV.
Eadem 1. Martii 1697. Molines, Dec. LXXVI.
Bononien. fideicommissi de Manzolis, 14. Januarii 1697. Ufino, Dec. LXXXIV.
Bononien. successions, 14. Junii 1697. Benincasa, Dec. I.
Camerinen. successions 15. Maii 1684. Mattiois, Decis. LXXXI.
Eadem 4. Martii 1685. eodem, Dec. LXXXII.
Eadem 1. Februarii 1686. eodem, Dec. LXXXIII.
Fanens.

F
Fanens. fideicommissi, 17. Junii 1695. Emerix, Deciso LVIII.
Eadem 20. Julii 1696. eodem, Dec. LIX.
Fanens. Immisionis, 27. Junii 1695. Piz, Dec. LXXX.
Ferrariens. Bonorum, 28. Junii 1689. Ufino, Dec. VI.
Eadem 12. Maii 1687. eodem, Dec. VII.
Eadem 16. Januarii 1688. eodem, Dec. VIII.
Eadem 14. Martii 1689. Mannel, Dec. IX.
Firmanæ immisionis, 22. Junii 1696. Alceste, Dec. LXXIV.
Florentina fideicommissi de Pittis, Organo de Calcis, Dec. LXIII.

L
Lucana fideicommissi, 22. Martii 1697. Priolo, Dec. LVII.
Maceraten. fideicommissi, 10. Martii 1697. Benincasa, Deciso LXIX.
Eadem 23. Martii 1689. eodem, Dec. LXX.
Eadem 2. Junii 1690. eodem, Dec. LXXI.
Eadem 29. Januarii 1692. eodem, Dec. LXXII.
Eadem 23. Januarii 1693. eodem, Dec. LXXIII.

R
Reginens. Fideicommissi, 27. Junii 1698. Ansaldo, Deciso LXXIX.
Romana, seu Januæ. bonorum, 10. Decembris 1696. Molines, Dec. LIII.
Eadem 24. Januarii 1698. Muto, Dec. LIV.
Romana seu Januensis bonorum super portione Joannis Baptistæ, 25. Jan. 1698. eodem, Dec. LV.
Romana Canonum de Salviatis, Luna 14. Februarii 1707. Molines, Dec. LXXXVIII.
Romana Canonum de Salviatis, Veneris 9. Decembris 1707. Molines, Dec. XC.

Romana, seu Florentina fideicommissi, 1. Junii 1682. Hervault, Dec. X.
Romana seu Reatina fideicommissorum de Vicentinis, 2. Aprilis 1696. Caprara, Dec. XIX.
Eadem 4. Julii 1696. eodem, Dec. XX.
Eadem 14. Junii 1697. Muto, Dec. XXI.
Eadem 28. Aprilis 1698. eodem, Dec. XXII.
Romana Fideicommissi, 24. Aprilis 1690. Molines, Decis. XXIV.
Eadem 20. Decembris 1691. eodem, Dec. XXV.
Eadem 22. Junii 1693. eodem, Dec. XXVI.
Eadem 18. Martii 1695. Taurino, Dec. XXVII.
Eadem 20. Junii 1695. eodem, Dec. XXVIII.
Romana Fideicommissi, 19. Junii 1682. Emerix, Deciso XXX.

R. P. D. BENINCASA.

Bononien. successions.
Luna 14. Junii 1697.

ARGUMENTUM.

Etiam si masculi ex feminis comprehendantur sub vocatione masculorum, attamen quoties vel expressa aut tacita testatoris deprehendatur voluntas admittendi tantum masculos ex masculis, nunquam masculi ex feminis succedere valent; de hac voluntate autem constat, si testator nedum descendentes masculos vocasset, sed qualiter quoque adijcisset, nempe quod descenderent ex masculis, vel sineam tantum invitavisset masculinam.

SUMMARIUM.

- 1 Fideicommissum factum favore lineæ masculinæ non comprehendit masculos descendentes ex feminis.
2 Appellatione descendens masculorum veniunt etiam masculi ex feminis.
3 Limito, si testator non subsisteret simpliciter descendentes masculos, sed qualiter etiam adiecit, nempe descendentes ex masculis præmittit.
4 Absurdum, per quod descendentes ex feminis dicitur excludantur a descendens feminis dicitur, est evitandum.
5 Huiusmodi tamen pavleratio considerari non potest in his, que a testatore proveniunt, quando de illius voluntate dubitare non contingit.
6 Appellatione lineæ masculinæ non veniunt masculi ex feminis.
7 Copula, &c, appositæ inter lineam, & descendentiæ, apra

Eadem 20. Martii 1683. eodem, Dec. XXXI.
Eadem 9. Junii 1684. Rondino, Dec. XXXII.
Romana Fideicommissi de Ruspalis, 11. Martii 1685. eodem, Dec. XXXIII.
Eadem 29. Aprilis 1686. eodem, Dec. XXXIV.
Eadem 13. Junii 1687. Molines, Dec. XXXV.
Eadem 6. Junii 1689. Manuil, Dec. XXXVI.
Romana Fideicommissi de Cribellis, 23. Martii 1689. Muto, Deciso XLV.
Romana Fideicommissi de Avila, 16. Junii Emerix 1692. Dec. XLVIII.
Eadem 23. Junii 1693. eodem, Dec. XLIX.
Eadem 14. Junii 1694. Muto, Dec. L.
Eadem 1. Junii 1695. Caprara, Dec. LI.
Eadem 27. Januarii 1696. Piz, Dec. LII.
Romana Fideicommissi, 8. Martii 1697. Ufino, Dec. LXV.
Eadem 15. Januarii 1697. eodem, Dec. LXVI.
Romana hæreditatis de Ruspalis, Veneris 13. Junii 1704. Molines, Dec. LXXXV.
Eadem super attentatis, Veneris 13. Junii 1704. Molines, Dec. LXXXVI.
Romana Immisionis, 14. Januarii 1695. Molines, Deciso XLVII.
Romana Immisionis, 5. Decembris 1689. Hervault, Deciso LVI.
Romana Primogenitura de Salviatis super Jocalibus, & Tabulis pictis, Luna 22. Martii 1706. Molines, Deciso LXXXVII.
Romana Primogenitura de Salviatis super Jocalibus, & Tabulis pictis, Luna 28. Junii 1706. Molines, Deciso LXXXIX.

S
Sabin. Prædij, 13. Aprilis 1674. Rondino, Dec. XXIX.
Senogalien seu Auximana Fideicommissi, 16. Junii 1688. Caprara, Dec. XLVI.
Sutrina Fideicommissi, 16. Junii 1687. Ufino, Dec. XXIII.
Tuderrina fideicommissi, 13. Maii 1689. Caprara, Decis. LXII.
Vercellen. Prætense Immisionis, 17. Julii 1698. Muto Dec. LXIV.
Urbevetana Censuum, 26. Martii 1696. Caprara, Deciso XVII.
Eadem 27. Junii 1696. eodem, Dec. XVIII.
Urbevetana Fideicommissi, 10. Maii 1690. Ufino, Decis. XVI.

- est comprehendit masculos ex feminis, vide num. 10.
1 Dicitur, &c, de sui natura ampliativa, & extensiva, non tamen est declarativa, & repetitiva.
2 Una pars testamenti alterius declarat.
3 Masculi ex feminis non veniunt appellatione descendens masculorum, si sit suadent testatoris voluntas, licet tacita, aut expressa non habeatur agnationis contemplatio.
4 Agnationis conservatio virtualiter comprehenditur in dispositione facta, ut matrimonium sequatur.
5 Fuisse contemplatam agnationem, argumentum præfert æquitas qualitas masculinitatis, & legitimatis.
6 Digressus ad plures gradus substitutionum.
7 Et particularis provisio pro feminis in Domino, vel in familia nubenatis.
8 Testator si in alto testamento revocato expressio agnationem contemplaverit, & hanc expressionem in alto subsequenter dedit emiserit, censetur agnationem contemplare amplius noluisse, vide Hervault num 17. & 18.
9 In testamentis ascendens, in quo de conditione possit fuerunt masculi, in istorum descendentem censetur testatorem apposuisse feminas.
10 Hæc conclusio etiam procedit in testamentis transversalium, quando loco filiorum hæredes gradataverit.
11 Hac omnia non procedunt, ubi contraria resistat testatoris voluntas.

DECISIO I.
Eredem sibi instituit Hector Maria Ghislerius Camillum ex Fratre Nepotem, & cique in eo solum, quod superesset ex hæreditate, filiis masculis substituturis, illis, vel aliqui illorum non extantibus, vel quando cumque deficerentibus, substituit eodem modo premortui; seu premortuorum filios, & descendentes masculos in stirpes, & non in capita vulgariter, & per fideicommissum.

pronomen - illorum - in prima substitutione appositum, relative se habere...

Et quavis pro limitatione solet considerari etiam ex coniecturis verisimilis mens Testatoris, nulla ex adductis urget in presenti...

Nec afficit absurdum sapientis inculcatum, & ad sensum huiusmodi diffusus facile eventurum, quod scilicet descendentes Camilli excluderentur ab illis Alexandri heredis...

Insufficiens quoque visum est subiens argumentum vocationis elicium ex amplitudine partis conditionalis, que singulariter examinata nullum in dispositiva non comprehendit...

Nihil magis important subsequencia verba, Et eximiam linea masculina, quia satis notum est, quod sicut femine non sunt...

Et eundem tandem irrelevante est ultima particula, ibi: Et descendentes masculini filius Camilli, que licet adiectiva sit alteri proxime precedenti, mediante adiectivo...

Agnationis autem respectus in Testamento Hecitoris non solum tacite, sed expresse apparet. Expresse siquidem dum se declarat ut ad huiusmodi dispositionem devenisse favore Camilli Nepotis...

utique ad agnationem conservandam necessario referuntur, cuius significationem importat verbum familia, ut ex rext. in leg. prehensivatio...

Comprobatur huiusmodi interpretatio coniecturis etiam ex eodem Testamento desumptis. Et primo ex longa serie substitutionum in plures gradus distincta, que precipue in his terminis solet attendi...

Insuper id ipsum comprobatur requisita natalium legitimitas, quam non nisi ad eundem finem ordinat ponderant Dec. conf. 31. m. 90. lib. 1. A. Altograd. conf. 96. nu. 50. lib. 1. Rota dec. 10. m. 17. coram Eminentissimo Cerro, & dec. 231. m. 10. p. 19. rec. Er particule dotis subsidium foemina assignatum, ut filiis masculis descendentes pinguis consulum foret...

In nihilo relevante contraria presumptione deducta ex facultate alienandi, sicut enim fideicommissum subsistit in residuo hereditatis, sic eo durante agnationis contemplatio non cessat, I. Titius, ff. ad Trebell. Surt. conf. 397. nu. 2. 23 Ofasch. dec. 85. nu. 4. Rota coram Bich. dec. 287. nu. 22. Multo que minus altera ponderata ob revocationem precedentium dispositionum, ubi expresse ratio agnationis habetur...

Eadem propemodum rationes ultimum elidunt argumentum vocationis presumpse ex vulg. l. cum deus, & l. Acutus, tamquam validius ultimo loco Comitibus excitatum. Cum enim legum illarum fundamentum soli nitatur presumptioni pietatis, que erga extraneos, Socin. Jun. conf. 100. n. 10. lib. 1. Menoch. de presump. lib. 3. presump. 109. n. 13. & precipue ubi, ut in presenti, vultur apparet servande agnationis, Cumanus conf. 2. n. 4. Socin. conf. 101. n. 6. lib. 2. Dec. conf. 581. n. 8. Altograd. conf. 61. n. 40. lib. 1. late Peregr. de fideic. art. 25. Fusat. q. 392. n. 121. & q. 402. n. 135. Magdon. dec. Floren. 52. nu. 11. hoc enim casu ubi descendentes sex feminis excludi solent...

Que singula facilius admittenda veniunt, quia verisimur n fideicommissio ordinato non ab ascendente, sed a transfarsali, in quibus terminis cessare distatum legum presumptionem, uniformi casu notantur. In l. fisco, si qui regatus, lib. 1. ibique Ripa n. 55. ubi de communi, ff. ad Trebell. Crass. de success. §. fideicommissum, q. 22. & 24. alique innumeri relati per Fusar. q. 394. & 397. Spada conf. 307. n. 8. lib. 3. Rota dec. 358. n. 5. p. 3. rec. & in Romana fideicommissi, lib. 10. 1671. §. Nec fover, coram bo. me. Calatain. Et licet non desint, que contrariam sententiam sequuntur, quando agitur de Testatore calibe, & favore persone eidem coniuncte, & dilecta, Vitembe. conf. 94. n. 18. & 56. Bardellon. conf. 16. n. 26. Altograd. conf. 45. n. 6. lib. 1. alique in contrarium adduchata, men adeo periculosa foram opinio videtur, ut facile recidenda sit, iuxta mentem Fusarii de substitut. q. 97. n. 8. & precipue ubi sola affectio Testatoris, & eiusdem calibatus abique aliis coniecturis venit considerandus, ut dixit etiam 31 Rota dec. 170. n. 10. p. 17. & dec. 102. n. 40. p. 18. rec.

Et ita utraque, &c. R. P. D. BENINCASA. Bononien. Fideicommissi de Ghisleris.

Luna 12. Martii 1693.

ARGUMENTUM.

Sub appellatione filiorum, & descendendum, foemina, & descendentes ab eis veniunt: & licet ab hac regula recedendum affirmet Card. de Luc. de fideicom. dist. 38. cum seq. quoties

quoties coniectura concurrant, que illarum exclusionem suadeant, aut vitia dignofatur agnationis contemplatio: attamen coniecturas debere negatione concludere, & votum conservandi agnationem apertis verbis esse exprefsum, ut foeminarum fit admittenda exclusio, ait presens decifio...

S U M M A R I U M.

- 1 De sententia in foro Archiepiscopali Bononia habent vim irritam.
2 Amplia, etiam si secunda sententia lata sit extra d. Tribunal.
3 Sub nomine filiorum, & descendendum veniunt etiam descendentes ex foemina.
4 Limitatur in fideicommissis agnationis, in quibus nec veniunt in defectum masculorum.
5 Ut tamen hac limitatio admittenda sit, adeo perspicua, & convincens requiruntur coniectura, ut necessario, & sero ad evidentiam exclusionem descendendum ex foemina preferant.
6 Narratio attendi debet in concursu dispositiva, quatenus verba dispositiva sint dubia, seu contra.
7 Verba indicantia desiderium Testatoris conservandi agnationem, non important perfectam, & contemplatam illius voluntatem ipsam agnationem conservandi.
8 Appellatione familiae abique expressione cognominis, veniunt tam masculi quam foemina.
9 Prohibito alienationis non solum emitti in ordinatione fideicommissi agnationis.
10 Prout nec in quolibet substitutionum gradu foeminarum exclusio.
11 Neque qualitas masculinitatis.
12 In fideicommissis ordinato pro sola conservanda familia veniunt etiam foemina, ad differentiam fideicommissi conditi pro conservacione agnationis.
13 Ex substitutione agnatorum cum qualitate masculinitatis non inducitur fideicommissum simpliciter agnationis in perpetuum foeminarum exclusionem.
14 Ratio agnationis, tamquam a iure exorbitans, non agreditur casus, & terminos a disponente ordinatos.
15 Verba, & ordine, modo, & forma in scripta, singula disformem indicant Testatoris mentem quoad subsequenter disposita.
16 Prout nec in quolibet substitutionum non solum fratrum substitutio, sed etiam eius liberorum.
17 Media consensus conformis extremis.
18 Quia pars Testamenti aliam declarat.
19 Qualitas apparet in una substitutione, non constat repetita in altera, in qua diversae apparent vocata persona.
20 Admissio foeminae ex hereditatis transmissibus in exclusionem foeminarum descendendum, si accidentalis sit, nullum esset absurdum.
21 Fideicommissum agnationis nunquam constat consistendum, si illud ordinatum fuerit favore descendendum generum, que, quorum appellacione veniunt etiam foemina, & n. 1.
22 Foeminarum exclusio in uno casu non repugnat illarum inclusioni in alio casu.

DECISIO XXIV.

Agnitavitate, & iustitia duplicis immixtive sententia lata favore D. Marchionis, & fratrum de Tafforo Archiepiscopali Civitatis Bononiae, ubi haec causa fuit in primo agnita, quod sententia habent vim triam, ex peculiari Constitutione S. Me. Gregorii XV. de qua meminit Rota coram Royas dec. 2. ferpe per tot. etiam si posterior illatum ladicatur esse de appellacionis precedentis iudicatis, semper proindeque subiacet iustitiam illius fori, in qua prima sententia prolata fuit, Gloss. & DD. in l. iudicis, & in l. si ita teno. post Pacific. de Salvan. cor. Royas dist. dec. 2. num. 1. in rec. dec. 15. n. 1. & p. 18.

Validitas autem utriusque sententiae indubitata resultat ex adis, & iustitia ex clara dispositione Testamenti quondam D. Cap. Caroli de Ghisleris, qui divisa hereditate in que Nepotibus, & vocatis quibusdam in stirpes quinque Nepote superstiti ex Francisco Maria, & quoad aliam unico substituit respectu in partibus praedictis eorum filios, & descendentes legitimos, & universales in infinitum, prout latius ex

Testamento, quapropter cum fratres de Tanaris descendentes mediante Marchionide Lucretia eorum Matre ab Aloyfio filio Francisci Mariae Testatoris Nepote, habeantque iura cessa a Camilla ex eodem quoque stipire descendente, nec ulla sit questio circa identitatem bonorum, profecto illis immisso deneganda non erat, cum sub nomine filiorum, & descendendum veniant quibus dubio etiam descendentes ex foemina, l. h. & Aulo, sequen. C. de suis, & legit. §. Si quis agitur auro. de hered. ab intest. venien. Fusar. de substit. q. 325. n. 3. & seq. Castill. contr. lib. 3. cap. 29. n. 12. & 13. Rot. post Bonden. collat. legal. dec. 17. & post Torr. de pact. futur. Success. dec. 47. utrobique num. 2. in Bononien. fideic. de Ghisellis 24. Januarii 1685, §. oritur, & 17. Maii 1686. in princ. coram R. P. D. meo Hervault, confirmata 4. Julii 1687. coram Rever. Hispaniar. Nuncio, & in alia Bononien. fideicommissi de Ballarinis 3. Junii 1689. §. fundamentum coram R. P. D. meo Caprara.

Neque ex eo quia Carolus Testator optavit summo dignitate, & nobilitate familia sua conservari, & augeri, ut in proemio expresse, exinde arguatur, quod ordinare voluerit familiare agnatum fideicommissum, in quo foeminae, & filii ab eis progeniti venite non possunt sub communibus verbis descendendum, etiam in defectum masculorum, ex firmatis in dec. 203. & dec. 43. p. 2. rec.

Quoniam cum Actores fundatum habeant nedum in iuris dispositione, verum etiam in naturali, & propria significatione verborum, ex superius allegatis, certe ad ostendendum contrarium disponentis voluntatem sub fundamento agnatum fideicommissi, adeo perspicua, & convincens requiruntur coniectura, ut necessario, & sero ad evidentiam illorum exclusionem preferant, ad litteram Text. in l. si plures, ibi, nisi alia forte fuerit mens testatoris, quod vix credendum est, nisi fuerit expresse, ff. de vulgar. & pupillar. & in l. pia ibi nisi alia defuncti voluntas evidenter, C. de condit. instum. Declan. resp. 1. a. n. 72. lib. 2. & latius exornat Valent. conf. 97. n. 71. et seqq. Altograd. Jun. conf. 38. n. 8. optime coram Duoz. Jun. dec. 46. ex n. 6. et in rec. dec. 173. n. 4. et §. p. 18. & in Romana Salviani, seu fideicommissi 31. Jan. 1691. §. Nec obstat coram R. P. D. meo Manuel.

Tales autem visae non sunt coniecturae pro reis conventis elicite, vel ex proemio, vel ex reliquis dispositionibus partibus non quidem ex prima, quia proemium, vel narrativa eorum insulsi in singulas testamenti partes, quatenus illius verba sunt clara, & converso subsequencia dispositiva ambigua; sed ubi ut in hoc subsequencia illius verba sunt clara, & precedencia illius dubia, tunc regula militat potius in oppositum, & in concursu magis dispositiva, quam narrativa est attendenda, ad Text. in l. Imperator 72. §. final. ibique Gloss. non videtur, ff. de legat. 2. Modern. Luc. dec. 522. nu. 3. & 4. ibique Add. lib. dec. 123. n. 12. et 13. & in Mediolanen. Clericatus 27. Apr. 1687. §. Personalitas coram Rever. Domino meo Decano, & in Romana Domus 1. Decembris 1684. §. non refragante coram eodem.

Et sane dubietas non levior oritur ex proemialis verbis superius recensitis, quoties ex eis elici veli pretenfivum magnitudinem fideicommissum, nam preterquam quod ea solum ferredam, & contemplatam illius voluntatem, Giovannin. conf. 65. n. 10. lib. 1. Giur. dec. 32. sub nu. 20. removetur ulterius difficultas, quia verbum familia ibi precipue designatum sine particulari expressione illius cognominis, latam habet significationem, & est indifferens ad comprehensionem tam masculorum, quam foeminarum, pronunciatum, §. hinc ff. de verb. significat. l. voluntas, C. de fideic. Bald. conf. 6. m. 1. lib. 2. Old. conf. 46. n. 5. Altograd. Jun. conf. 38. sub n. 10. cum seqq. Card. de Luc. de Don. dist. 100. n. 2. Rot. coram Rembold. dec. 475. ferpe per tot. & coram Pamphil. dec. 313. n. 5. et seqq.

Boque certius in casu proposito, dum alatum Caroli desiderium nulla ex parte convalidatur, tum ob neglectam in specie prohibicionem alienationis bonorum, que regulariter omitti non solet ab iis, qui agnationem conservare desiderant, ut inquit Redenach. conf. 38. n. 62. lib. 1. Rot. dec. 490. n. 1. §. licet circa fin. p. 4. diversum tum etiam ob non appositum expresse in quolibet substitutionum gradu foeminarum exclusionem, Capyc. Latr. dec. 128. m. 15. et seqq. Rot. coram Duoz. Jun. dec. 46. sub n. 7. et seqq. et dec. 74. n. 15. et 16. tum denique ob pretermittam qualiter masculinitatis tam in parte dispositiva, quam etiam in conditionali, in quarum utraque se fundant Actores, ut prosequitur idem Capyc. Latr. dec. 738. n. 33. Rot. coram Merlin. dec. 890. n. 13. & cor. Peutingger. dec. 358. n. 6. et 7. Quamobrem cum Testator hic non acceperit familiae nomen in rigida significatione pro solis masculis.

